

sørgelse og Skolevæsen, inden de holde ivrigt paa med at tilkæmpe sig Valgret og Valgbarhed til Landets lovgivende Forsamlinger. „Retfærdighedsfølelsen stiller sig paa Kvindernes Side i deres Kamp for Ligestilling med Mændene: men Hensynet til Menneskelivets Lykke kræver, at Kvinderne under denne Kamp huske paa, at de — som Regel — blive Mødre og bør være de, der særlig skabe og bære den hjemlige Hygge“.

Kvindesagen paa Landet. En Artikel med denne Overskrift af Hr. I. P. Sundbo findes i „Tilskuerens“ Martshæfte. Denne Artikel indeholder adskilligt læseværdigt om Tjenestepigernes Lønningsforhold og Arbejdstid paa Landet, men den indledes med nogle Bemærkninger, der røbe en ret betydelig Uvidenhed. Hr. S. begynder sin Artikel saaledes: „Den i Kjøbenhavn rejste Kvindebevægelse har hidtil kun haft meget faa Tilhængere paa Landet“. Han synes ganske uvidende om den Virksomhed, „Dansk Kvindesamfund“ har udfoldet netop paa Landet, og den Tilslutning, denne Virksomhed har fundet. Han taler om Valgretsspørgsmaalet, som om det var rejst i Gaar, medens Sandheden er den, at af de 20,000 Underskrifter, der findes paa Adressen om Kvinders kommunale Valgret, var de allerfleste fra Landet. Han tror, at der paa Landet ikke er nogen synderlig Interesse for Hustruens formueretlige Stilling, medens det virkelige Forhold er det, at der i mangfoldige Kredse paa Landet er en levende Følelse for det uretfærdige og uheldige i, at Manden skal kunne forøde den af Hustruen medbragte Formue, uden at hun i mindste Maade kan forhindre det. Det er smukt af Hr. Sundbo, at han interesserer sig for Kvindesagen paa Landet, men det vilde unægtelig være heldigere, om han havde gjort sig bekendt med, hvad der allerede er arbejdet og udrettet paa dette Omraade, før han gav sig til at skrive om dette Æmne. Den Frygt, Hr. S. nærer for, at de skatydende Kvinders Valgret skulde være uden Interesse for de arbejdende Kvinder, er sikkert meget overdreven. Det maa ikke overses, at naar kommunal Valgret kun kræves for skatydende Kvinder, da er dette ikke Udtryk for nogen Ligegyldighed over for de Kvinder, der ikke svare Skat. Men eftersom Kvindebevægelsen gaar ud paa at kræve lige Ret for Mand og Kvinde, kan kommunal Valgret kun kræves for Kvinderne i samme Omfang, som Mændene til enhver Tid have den.

Kvinders Arbejde i Fabrikker. I en Anmeldelse i Politiken for den 16de Marts af „Beretning om Arbejdstilsynets Virksomhed i Aaret 1888“ klager Hr. Rubin over Arbejdsinspektørernes sparsomme Oplysninger. Af disse erfarer man dog, at de Fabrikker, der fortrinnsvis benytte Kvindearbejde, have en særlig lang Arbejdsdag. Loven fastsætter, hvor længe Børn og unge Mennesker maa arbejde om Dagen, men den har ingen Bestemmelse om Kvindernes Arbejdstid. En fyldigere Statistik, saaledes som den haves i Udlandet, kunde give os mangt et Vink om Mangler ved denne Lov.

Frøken Elise Lindberg har anmodet os om at meddele, at hun, saatremt et Antal af 10 Elever melder sig, vil aabne en udvidet Pigeskole